

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Ročník VIII

Paříž

Číslo 3

svatodušní svátky 1977

KDO JE DUCH SVATÝ?

Je to vlastně paradox:

ze tří božských osob křesťanské víry toho víme nejvíce o Synu, který na naší zemi působil vlastně jen necelé tři roky. Až do jeho narození existoval po tisíce let jen vztah mezi Jahvem, Otcem, a jeho vyvoleným lidem. Od prvních letnic po Kristově zmrtvýchvstání žije a možná bude žít ještě další 2000 let církev ve spojení s Duchem svatým. Přitom právě život Kristův byl omezen na krátkou dobu a miniaturní prostor mezi Jeruzalemem a Galileou.

A přece jen díky Ježíšovi víme, že Bůh je opravdu našim Otcem, on sám nás ujistil, že zůstane mezi námi i nadále přítomen prostřednictvím Ducha.

Kdo, případně "co" je Duch svatý, je typická evropská otázka a odpověď na ni je obtížná. V Novém Zákoně, našem jediném zdroji "informací", bychom ji mámě hledali. Není tam dokonce ani výslovně řečeno, že Duch je třetí božská osoba! Zato je tam ale řečeno mnoho o tom, jak se Duch projevuje - tak jako ve Starém Zákoně máme mnoho zpráv o tom, jak Jahve *jednal* ve

JH

prospěch svého lidu, ale jen tři-čtyři místa, zabývající se odpovědí na onu zvědavou otázku *kdo je Jahve*. Vemšes pasáže, o které se odborníci nepřestávají přit ...

Křesťané si dnes uvědomují stále jasněji, že je na čase méně hloubat nad podstatou a bytím Ducha sv. jako božské osoby a více si všímat jeho působení v nás a kolem nás. Mezi početnými *dary Ducha* je na prvním místě bezpochyby to, co evangelista Jan označuje za *rozeznávací znamení*, odlišující Kristovy učedníky od ostatního světa:

"Že jste moji učedníci poznají všichni podle toho, že budete mít lásku jedni k druhým."

Moderní člověk snadno přičítá úspěšné výsledky své činnosti vlastní správné úvaze a své jisté ruce. Uniká mu, že to hlavní - nač ostatně často úplně zapomíná - totiž schopnost milovat, není jen výsledkem jeho úsilí, ale ve značné míře *darem*.

Ruku na srdce: je pro nás opravdu tak snadné a samozřejmé, milovat skutečnou láskou kohokoliv a kdykoliv? Nemáme naopak v některých situacích spíše pocit bezmocné neschopnosti přemoci odpor či přímo nenávisť, která se nás zmocňuje?

Písmo svaté nám říká, že jsou to okamžiky, kdy do našeho srdce vstupuje zlý duch místo Ducha svatého. Řešení takové situace, to jest náprava, vyžaduje samozřejmě osobní úsilí. Ale úsilí samo nestačí. Člověk není všemohoucí a právě to nejdůležitější v jeho životě se často vymyká jeho moci.

Proste Otce v mém jménu a on vám sešle Ducha, vyzývá křesťany Kristus (Jn 14, 16 - 27). On zdrojem síly, která nám v rozhodujících okamžicích života schází a bez které se nám nedaří často ty zdánlivě samozřejmé - právě ty *přilíš samozřejmé* - věci v našem životě.

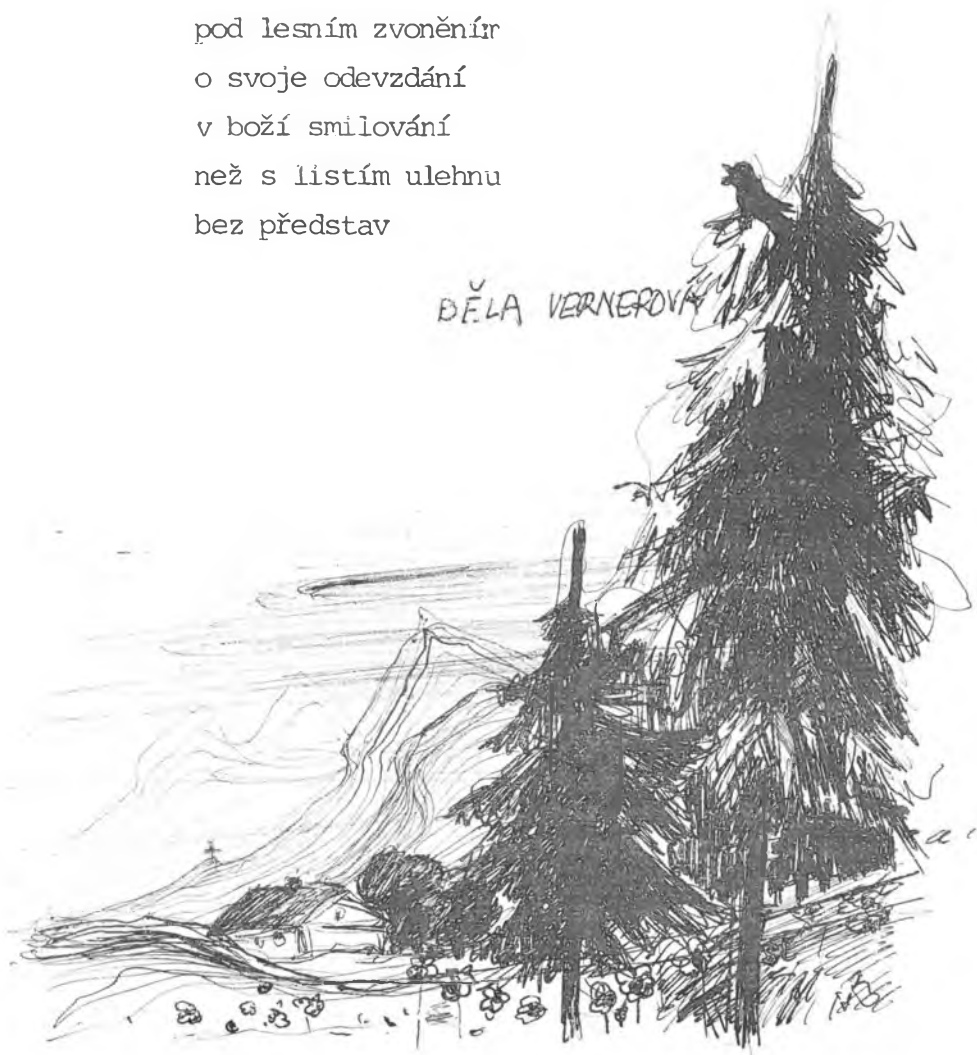
*Jízda stojí připravena v den boje,
na Jahvem však záleží vítězství
(Přísl. 21,31)*

Po klekání

na špici smrku usechl pták

Jak tmavne nebe
prosím s ním
pod lesním zvoněním
o svoje odevzdání
v boží smilování
než s listím ulehnu
bez představ

ĎĚLA VERNEROVÁ

Sv. Jan Nepomucký

(+ 20.3. 1393)

Svátek 16. května

Nám, kteří žijeme daleko od domova a navíc v oblasti, čerpající kulturně a nábožensky z jiných zdrojů, než střední Evropa, schází velmi mnoho z toho, co jaksí patřilo ke krajině našeho dětství i mládí.

Zcela jistě sem patří i ony proslulé sochy sv. Jana Nepomuckého na mostech a vůbec u vody, se kterými se můžeme setkat nejen v naší vlasti, ale ve velmi značném počtu také např. v Německu a ještě více v Rakousku.

Přes rozmanitost vyobrazení sv. Jana Nepomuckého, ať už dlátem nebo štětcem, světové proslulosti a světového rozšíření nabyt především typ, který dal r. 1681 zhotovit v sádře Baron Matěj Wunschwitz vídeňským sochařem M. Rauchmüllerem. Jan Brokof jej o rok později s malými obměnami vyřezal na baronově zámku v Poběžovicích v nadživotní velikosti. Podle tohoto modelu ulil v r. 1683 Volf Jeroným Herold v Norimberku bronzovou sochu a ta pak byla 31. srpna téhož roku postavena na Pražském, dnes Karlově mostě.

Brokofův model byl několikrát přemístěn a upravován a dnes se nachází na hlavním oltáři svatojanského kostela na Skalce na Novém Městě pražském.

Že svatojánský kult nezůstal omezen jen na nejbližší sousedy Čech dokazuje skutečnost, že sv. Jan Nepomucký byl vyhlášen patronem nankinské diecéze v daleké Číně a že mu jsou zasvěceny početné kostely ve Spojených Státech a dokonce i Mexiku!

Zajímavosti z domova i ze světa

V Paříži na sebe upozornilo několik našich krajanů-umělců v rámci několika kulturních událostí:

Kanadské kulturní středisko uspořádalo výstavu tapiserií, vytvořených paní *Helen Frances Gregor*, narozenou v Praze r. 1921, dnes členkou Kanadské Akademie, pedagogicky a umělecky činnou v Torontu.

Na výstavě "*Izraelské horizonty*" v pařížském Grand Palais byly též obrazy dvou výtvarníků českého původu: *Ruth Levinová* a *Jichak Pressburgera*.

"*Dialektika Konkrétního*" od českého filozofa *Karla Kosíka*, žijícího v Praze, vyšla ve francouzském překladu v Paříži s doslovem J.-P. Sartre.

Po vysílání *Glagolské mše* *Leoše Janáčka* ve francouzském rozhlasu zdůraznili, že se dílem tohoto českého skladatele mimo jiné značně inspiroval také *Igor Stravinský*. *Hlavní svědectví* (Témoignage capital) *Milana Uhdého*, který žije v Praze si v přednáškovém sále pařížského Grand Palais mohli vyslechnout účastníci pořadu společnosti *Amitié franco-tchécoslovaque*. Jde o pořad, vysílaný před časem belgickým rozhlasem v režii *Dimitri Rafalského*.

Ve *Ville d'Avray* mezi Paříží a Sèvres probíhá pod záštitou ministra kultury *M. d'Ornano* až do konce května retrospektivní výstava malíře českého původu, pana *Jaro Hilberta*, "60 let malířství".

V Římě zemřel náhle chorvatský františkán p. *Carlo Bělič*, velký ctitel p. Marie a organizátor posledních mariologických kongresů.

Justitia et pax, mezinárodní organizace náboženského charakteru vydala ve francouzštině obsáhlý skomík dokumentů o náboženské situaci v Československu, se mnoha citacemi z československé ústavy, československých zákonů a s ukázkami rozsudků z nedávných procesů s kněžími nebo angažovanými laiky.

Také francouzský jezuitský měsíčník *ETUDES* přinesl obsáhlý článek o stejném tématu ve svém květnovém čísle. Obě práce můžeme vřele doporučit všem, kdo se nepřestávají o osudy křesťanů v naší vlasti zajímat

a chtějí o tom všem informovat také francouzskou veřejnost.

V *Maďarsku* mezitím situace vypadá méně smutně: po doplnění biskupského sboru země, který je nyní v plném počtu - třebaže jednotliví biskupové jistě jsou osoby, jejichž jmenování je výsledkem nesnadných jednání a kompromisů - mají katolíci po většinu nedělí v roce příležitost sledovat v krátkém pořadu televizní přenos bohoslužeb z různých významných svatyní země.

Papež Pavel VI. prohlásí dne 19. června tr. za svatého čtvrtého filadelfského biskupa *Jana Nepomuckého Neumanna*, rodáka z Prachatic. Nový světec (1811-1860) byl sice německé národnosti, ale uměl i česky a sám se ve svých dopisech zmiňuje o užitečných službách, které mu tyto znalosti při pastoraaci mezi slovanský-přistěhovalci do Ameriky vykonaly.

V červnu, červenci a srpnu si připomínáme

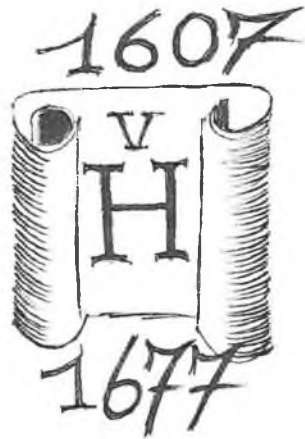
- 2.6. 1922 zemřel sochař J.V. Myslbek
- 5.6. 1947 byl vyhlášen Marshallův plán. ČSR se nejdříve k jeho myšlence připojila, potom ale na osobní Stalinův nátlak svůj podpis odvolala.
- 5.6. 1967 vypukla 3. izraelsko-arabská válka
- 10.6. 1942 vyvraždění obce Lidice
- 24.6. 1942 vyvraždění obce Ležáky na Chrudimsku
- 27.6. 1950 byli popraveni M. Horáková, J. Buchel, O. Pecl a Z. Kalandra
- 1.7. 1952 zemřel v Praze Fráňa Šrámek
- 8.7. 1847 se narodil F. Křižík
- 11.7. 1854 zemřel v Plzni J.K. Tyl
- 22.7. 1882 se narodil J. Mendel, zakladatel moderní genetiky

- 22.7. 1900 se narodil v Benátkách nad Jizerou Z. Kalista, jeden z předních interpretů literárního baroka
- 12.8. 1928 zemřel v Ostravě skladatel Leoš Janáček
- 20.8. 1968 překročila vojska "Varšavské pětky" hranice Československa a začala je obsazovat
- 29.8. 1526 bitva u Moháče, ve které zahynul Iudvík Jagellonský. Po něm dosedli na český a maďarský trůn Habsburci.

LETOS JE TOMU 300 LET

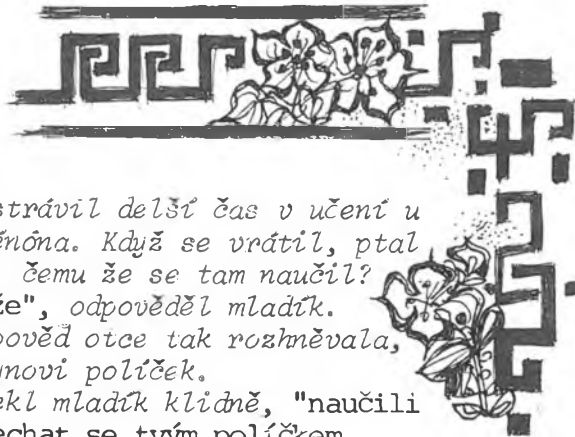
co zemřel velký český umělec *VÁCLAV HOLLAR*. Jeho otec byl úředníkem na pražském dvoře císaře Rudolfa II. i jeho dvou následníků. Matka pocházela z rodiny rytířů z Řezna. *Václav Hollar Prácheňský z Lbwengrblnu a Bareytu*, jak znělo jeho celé jméno, se narodil v Praze roku 1607. Od mládí byl zaujat výtvarným uměním, brzo se pokoušel kreslit a o právníckou kariéru otcovu nejevil žádný zájem. Odjel tedy do Frankfurtu, aby se v ateliéru Matouše Meriana naučil základům tehdejšího ilustračního umění. Tam si osvojil rytec-
ké umění a záhy kreslí tak dobře, že opouští tento ateliér s úmyslem založit svůj vlastní. Přesto zůstává nadále ve styku se svým dřívějším mistrem, pro jehož vydavatelství tvoří velké množství grafických děl.

Václav Holar pokračuje v čerpání ze všech evropských zdrojů a postupně poznává část Francie, Belgie, Holandsko a hodlá se nakonec usadit v Kolíně nad Rýnem. Když se však v r. 1636 seznámí s anglickým diplomatem a velkým znalcem umění, lordem Thomasem z Arundelu, připojuje se k němu na jeho cestě k císaři Ferdinandu II.

Během této cesty Německem a Rakouskem do Prahy zachycuje všechny pamětihodnosti a zobrazuje města a krajiny, které vidí. Potom odjíždí do Anglie, kde se stává učitelem kreslení pozdějšího krále Karla II. Jeho věhlas v té době rychle roste, pro politické nepokoje však nakonec odjíždí do Antverp, střediska tehdejšího kulturního dění. Tam vytváří v průběhu sedmi let svá vrcholná grafická díla. J.A. Komenský ho žádá, aby ilustroval jeho spis "Brána jazyků otevřena". Nato se se svou nemocnou ženou ocitá znovu v Anglii, zubožené krvavou revolucí a morovou epidemií. Od krále dostává sice titul, ale finančně je odkázán na spekulativní zvlí nakladatelů a vede se mu dosti špatně.

Umírá jako sedmdesátiletý 28. března 1677. Jeho veliké dílo obsahuje téměř tři tisíce rytin kreseb a leptů, dosahujících dnes nesmírné ceny, pokud se vůbec vzácně vyskytnou v prodeji. Nejvíce jeho prací lze shlédnout v Britském muzeu v Londýně, v Oxfordu a v Praze. Mezi válkami bylo v Praze založeno Sdružení Českých Umělců Grafiků Hollar, seskupující vždy několik desítek vynikajících umělců různých generací. Jsou to například Bouda, Braunerová, Hejna, Kotík, Sedláček, Sovák, Švabinský, Zrzavý, z nichž někteří v současnosti žijí trvale v zahraničí.

Mladý muž strávil delší čas v učení u filozofa Zénóna. Když se vrátil, ptal se ho otec, čemu že se tam naučil?

"To se ukáže", odpověděl mladík.

Stručná odpověď otce tak rozhněvala, že vyřval synovi políček.

"Vidíš", řekl mladík klidně, "naučili mě tam nenechat se tvým políčkem vyvést z míry!"

ČETLI JSME KNIHU

(Antonín Kratochvíl, *Básníci ve stínu šibenice*.
Vydáno Křesťanskou akademií v Římě)

V srpnu - nevím přesně, který den - 1954 zarachotil řetěz celý v Bartolomějské ulici v Praze a po otevření dveří vstoupila malá postavička se zavázanýma očima a s konskou houní v rukou. Tři jsme stály v pozoru. Když dozněl povel: sundejte ten hadr! (ručník na očích) - spatřily jsme hezké děvčátko, ještě neplnoleté. Jmenovala se Pavlinka. Slabý úsměv a jiskrné oči nás pohladily, ale srdce zabořelo. Co to dítě mohlo udělat, že bylo přivedeno do míst, na něž se nerado vzpomíná? Nemluvila, protože byla celodenním výsledkem vyčerpána. Ve stručnosti jsme Pavlinku informovaly o kázeňském řádu - a o všem, s čím se může setkat v tomto nehostinném domě. Druhého dne ráno byla opět volána k výslechu. Statečně si v cele zavázala oči a nastoupila klikatou cestu dlouhými chodbami, několika schodišti, až se octla ve vyšetřovací místnosti. Byla tam celé dopoledne.

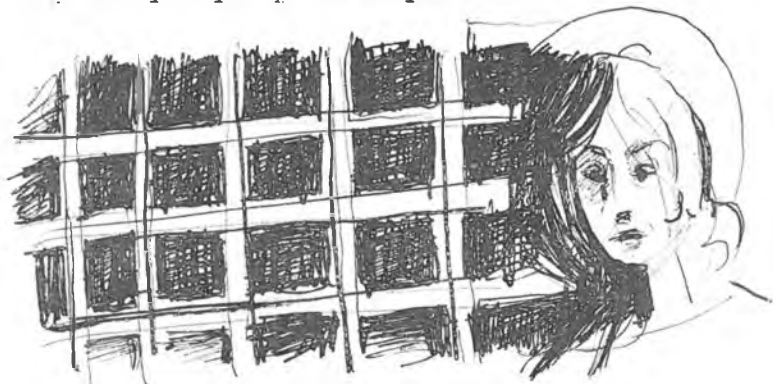
Nevím, čím to bylo, že jsem získala její důvěru a že se mi svěřila. Obviňují ji z něčeho, co vůbec není pravda. Dověděla jsem se, že je skautka a že ve výročí smrti svazového vedoucího Svojsíka byla ještě s několika skauty ozdobit jeho hrob. Bylo to nazváno provokací. To však nestačilo, neboť to nebyl dost vhodný argument k odsouzení několika nezletilých hochů a děvčat. Obvinění šlo tak daleko, že mluvilo o kladení "rozbušek" na určitých místech a o jiných, naprosto vylhaných akcích. To Pavlinka statečně odmítla.

Bylo to děvče s vysokou inteligencí. Maminoe-vdově nesměla psát, kde je a co s ní je - teprve až bude mluvit "pravdu". Po mém soudním procesu jsme se rozešly. Ale po roce jsme se opět shledaly v nápravném zařízení. Jaké to bylo pro me překvapení - myslela jsem, že je dávno doma. Byla odsouzena na dva roky, které si do posledního dne odseděla! Od té doby o ní nevím. Jen na ni vzpomínám.

Pavlinko, kdybys náhodou tyto řádky četla, ozvi se, abych ti mohla oplatit tvůj dar, který jsi mi ve vězení

dala k padesátinám! (Zřekla se svého přídělu pro mladi-
stvé: tři kostky cukru, rajče a vajíčko - to dostávala
dvakrát týdně).

Z článku J. Lederera *LIDSKÉ OSUDY*, sestaveném
z dopisů bývalých politických vězňů

Na "Oběžník" a Českou katolickou misi nám přispěli
(CCP PARIS n. 2013863 M, *Mission Catholique Tchèque*)

Anonym (4x)	Han	Horných	Křížová
Levy	Padouk	Petr	Pospíšil
Prokšová	Palát	Tobiáš	

*Všem dárcům bez rozdílu upřímně od srdce děkujeme!
A naděl Pán Bůh stokrát víc, za vaši štědrost,
jak se u nás říká!*

Upozorňujeme všechny zájemce, že naše malá, ale stále
se rozrůstající česká knihovna už **EXISTUJE** a že je mož-
no si z ní vypůjčovat knížky novějšího ale staršího
data vydání.

I nadále samozřejmě počítáme s vaší štědrostí pro
zvětšení výběru knih, ať už vydaných doma, nebo zde v
cizině. Pochopitelně máme zájem především o knihy psané
česky. Jen výjimečně zařazujeme také knihy cizojazyčné.

Z přednášky pana PEŠKY "Česko-francouzské vztahy nábožensko-kulturní"

(na schůzce po sobotní mši sv. dne 16. dubna t.r.)

JANA Z ARKU píše v březnu 1430 českým heretikům
dopis na výstrahu (překlad P.K.)

"Už po delší dobu ke mně doléhají zvěsti o tom, jak jste vy, kdysi opravdoví křesťané, ale nyní bludaři, podobní saracénům, opustili pravé náboženství i kohoslužbu a přijali hanebnou a zkáznou pověru a jak ji hájíte a šíříte bez ohledu na hanbu a krutost. Hanobíte svátosti církve, překrucujete články víry, boříte chrámy, obrazy, zhotovené k posvátné paměti trháte a házíte do ohně a k dovršení všeho pobíjíte křesťany, kteří odmítají vaši víru. Jaké řízení, zloba a běs se vás to zmocnily? Vždyť pronásledujete, vyvracíte a ničíte víru, kterou vzbudil, ustanovil a povýšil všemohoucí Bůh, Syn a Duch svatý! Ne ti, kterým schází zrak i oči, jsou slepí, nýbrž vy! Myslíte si, že zůstanete bez trestu?"

Což nechápete, že Bůh ještě neučinil přítrž vašemu bezbožnému násilí jen proto, abyste zůstali ponořeni ve vašich temnotách a bludech, než vám připraví tím větší trest a odplatu? Co se mne týče, kdybych nebyla tak zaprázdňena anglickou válkou, opravdu bych se hned vypravila za vámi. Jestli ale nedostanu zprávu, že jste se napravili, nechám možná být Angličany a zaútočím na vás, abych vykořenila mečem, když to nepůjde jinak, vaše divoké pověry a tak vás zbavila buď bludů anebo života. Tak nebo onak, choďte-li se obrátit zpět na katolickou víru, vyřete ke mně poselstvo, kterému dám vědět, co máte dělat. Choďte-li se ale vzpínat proti uzdě, vzpomeňte si jen na všechny zločiny a ohavnosti, jichž jste se dopustili a nepochybujte o tom, že se u vás objevím se vsí mocí pozemskou i nebeskou, abych vám odplatila všechno zlo které jste způsobili druhým."

(panečku, tomu se říká temperament ...)

Panu Peškovi i ostatním přednášejícím srdečně děkujeme a těšíme se na další podobná setkání!

Náš program:

Mše sv. každou první a třetí sobotu v měsíci
v 17 hod 15 min, tj. o čtvrt na šest,
v kapli domu "CENTRE SEVRES,
35, rue de Sèvres, 75006 PARIS

Po mši sv. pravidelná setkání ve famím sále
v přízemí domu (sál č. 5). Na červen jsme
připravili:

4. června - pan PEŠKA, česko-francouzské vztahy
nábožensko-kulturní, dokončení
18. června - poslední setkání před letními prázdninami
s čajem, buchtami a malým aperitivem
"po našem", než se rozjedeme za odpo-
činkem.

**POZOR: PO DOBU LETNÍCH PRÁZDNIN, JAKO KAŽDOROČNĚ,
ŽÁDNÉ BOHOSLUŽBY V ČESKÉM JAZYCE!!**

K PRVNÍ MŠI SVATÉ SE SEJDEME AŽ

dne 17. září v 17hod 15 min

na stejném místě

Po mši svaté zahajovací setkání, na kterém si vymě-
níme své prázdninové dojmy a dohodneme se na progra-
mu pro zbylou část občanského roku.

Příjemné dny zaslouženého odpočinku
Vám všem přeje "OBĚŽNÍK" a Váš

otec tati

Příští číslo "OBĚŽNÍKA" vyjde hned po prázdninách

"OBĚŽNÍK - Circulaire", bulletin de la Mission Catholique Tchèque.

Périodique paraissant 6 fois par an (abonnement 10,-FF)

Editeur responsable: Mgr. H. Párolek, P. Petr Kolář

35, rue de Sèvres, 75006 P a r i s, tél. 544-58-91, CCP 201 38 63 Paris